

КЛАСИФІКАЦІЯ РІВНІВ МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ КУРСАНТІВ ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Визначено причини зниження мотивації до навчання певної категорії курсантів вищих військових навчальних закладів. В основу кожної причини покладено класичну теорію мотивації, аналіз статистичних досліджень, проведених у різних закладах вищої освіти, та спостереження особистих пріоритетів і якостей курсанта, наявність у здобувача життєвої мети, рівень сформованості вхідних навчальних навичок та базових знань, причини вступу саме у вибраний освітній заклад. Запропоновано й обґрунтовано рівні мотивації до навчання для курсантів з урахуванням специфічних умов закладу вищої військової освіти.

Ключові слова: *низька мотивація до навчання, причини низької мотивації, рівні мотивації.*

Постановка проблеми. В умовах повномасштабного вторгнення Російської Федерації в Україну мотивація до навчання вважається одним із інструментів універсалізації військової освіти. Ведення воєнних дій на території України показало, наскільки швидко розвиваються нові види озброєння, змінюються класичні канони командування та методи ведення війни. Такий темп змінення технологій і концепцій воєнної науки вимагає від офіцера готовності до швидкого поповнення академічних знань та перенавчання на нові стандарти впродовж усього терміну його професійної діяльності, а рушійною силою до цього і є мотивація до навчання. Тому одне з головних завдань вищої школи – створення у здобувача стійкої мотивації до пізнання, яка б спонукала його до саморозвитку і самонавчання за межами закладу вищої освіти (ЗВО). Проте постійна стурбованість сучасних науково-педагогічних працівників ЗВО щодо низького рівня інтересу до опанування навчальним матеріалом певною категорією здобувачів свідчить лише про те, що проблема низької мотивації до навчання ще не вирішена і досі залишається актуальною [1–8].

У зв'язку з цим в Україні як на рівні держави, так і у межах окремого ЗВО регулярно проводять заходи з удосконалення системи забезпечення якості вищої освіти. Суттєво змінилися нормативно-правова база [2], зміст документів, які регламентують організацію освітньої діяльності у ЗВО, удосконалюються освітньо-професійні програми, навчальні плани, комплекси навчально-методичного забезпечення, розробляється й удосконалюється навчальна, матеріально-технічна база, що забезпечує створення необхідних умов для досягнення здобувачами результатів навчання і формування у них компетентностей за певною спеціальністю.

Вступаючи до вищого військового навчального закладу (ВВНЗ), як і до будь-якого ЗВО, кожен здобувач має свою мету з відповідним рівнем мотивації. Саме мотивація здобувачів є тією рушійною силою, яка у процесі навчання суттєво впливає на рівень досягнення ними результатів навчання, а водночас і на готовність їх до виконання функціональних обов'язків у майбутній професійній діяльності.

Безумовно, переважна більшість курсантів ВВНЗ прагне якісно опанувати навчальний матеріал за вибраною спеціальністю, однак серед них є і такі, які не виявляють інтересу до навчання і не докладають належних зусиль для набуття ними знань та вмінь через низький рівень їхньої мотивації. Проте причини низької мотивації до навчання мають різне походження, що вимагає від науково-педагогічних працівників вчасного їх виявлення і врахування під час організації освітнього процесу, оскільки низька якість компетентностей випускника може мати невиправні наслідки під час виконання ним своїх професійних обов'язків.

У зв'язку із цим є нагальна потреба виявлення причин низької мотивації у курсантів ВВНЗ до набуття нових знань з метою розроблення підходів до підвищення її рівня.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблема низької мотивації до навчання не є новою і має давні історичні джерела. Ще В. О. Сухомлинський зазначав: «Усі наші задуми, усі пошуки та побудови перетворюються у попіл, якщо в учня немає бажання навчатися» [1]. Проблемі мотивації приділялася значна увага у дослідженнях учених, а хрестоматійні основи мотивації особистості дають можливість досліджувати мотивацію до навчання крізь призму взаємозалежності потреб особистості, внутрішніх і зовнішніх умов розвитку людини та її мотиваційної сфери.

Мотивація навчальної діяльності як педагогічна проблема загальноосвітньої ланки була розглянута І. Андрощуком. На його думку, причинами низького рівня мотивації до успішного навчання є відчуженість, недовіра, авторитарність, іронія з боку викладача, що викликають у тих, хто навчається, негативні почуття і зумовлюють пасивне ставлення до навчальної дисципліни [3]. Як один із найдієвіших методів підвищення мотивації навчання слухачів з низьким рівнем навчальних досягнень І. Андрощук пропонує створювати на занятті ситуації «успіху». Це дослідження має надзвичайну цінність для визначення причин низької мотивації курсантів, адже значний відсоток здобувачів становлять випускники шкіл.

Автори статті [4] провели аналіз найпоширеніших у психолого-педагогічній науці поглядів на сутність мотиву і мотивації, визначення яких являє собою певну наукову проблему. Вони дійшли висновку, що мотив – це внутрішня спонукка особистості до певного виду активності (діяльності, спілкування, поведінки), яка пов'язана із задоволенням певної потреби, і розглядають мотивацію як ієрархічно організовану систему мотивів. Вона не вичерпується якоюсь однією функцією, односторонніми зв'язками та відношеннями з точки зору реальної поведінки особистості, що робить проблему мотивації комплексною. Надалі згадані автори пропонують здійснити аналіз педагогічного аспекту цієї проблеми, який би дав змогу виявити конкретні методики формування мотивації, що регулює поведінку у процесі навчання [4].

Особливості мотивації курсантів до вивчення предметів непрофільного циклу розглянули Н. Калинюк та О. Лемешко у [5]. Вони з'ясували, що у більшості курсантів першого курсу під час вибору професії домінуючим став мотив творчої діяльності та мотив престижності обраної професії. Дослідження показало, що 73 % курсантів з високим рівнем мотивації до вивчення непрофільного предмету мають автономну мотивацію на успіх. Інтерес до вивчення непрофільного предмету може підвищуватися або знижуватися залежно від впливу особистості викладача. Визначено, що у 27 % курсантів наявними є криза професійного вибору та невизначеність у професійних планах, боязнь невдачі або тривожність.

Науковиці Н. Антонюк та Н. Пушкар висвітлюють результати власних досліджень щодо чинників позитивної мотивації у здобувачів вищої освіти. Дослідниці визначають, що на мотивацію конкретного студента до навчання впливають такі чинники, як: інтерес до предмету, сприйняття його повноцінності, загальне бажання виконувати поставлені теоретичні та практичні задачі, впевненість у собі, відчуття власної гідності, терпіння і наполегливість. Надалі авторки пропонують здійснити обґрунтування шляхів, методів та засобів розвитку мотиваційної сфери студентів [6].

Підхід до формування професійної мотивації курсантів на основі дидактичних моделей був запропонований О. В. Луценко [7]. У статті мотивація навчальної діяльності розглядається як ієрархічна система зовнішніх і внутрішніх мотивів, які визначають спрямованість, інтенсивність та особистісний смисл навчально-пізнавальної діяльності курсантів. Тому сила мотивації не є константою і може змінюватися під впливом зовнішніх і внутрішніх обставин, а це означає, що мотивація піддається керуванню. Вдале співвідношення мотивів зазначених двох типів лежить в основі успішного формування мотивації курсанта до навчання і впливає на спрямованість, інтенсивність та особистісний смисл навчально-пізнавальної діяльності курсантів.

Дослідниці Л. М. Захаренко та Т. І. Юрченко-Шеховцова визначили мотиви до навчання у курсантів-першокурсників [8]. Домінуючими виявилися професійні мотиви, пов'язані з прагненням соціальної справедливості щодо боротьби зі злочинністю та захистом населення України, романтичною привабливістю професії, задоволенням потреб соціального престижу, матеріального достатку, компенсуванням особистісних недоліків за рахунок самореалізації у професії. Було зазначено важливість позитивної мотивації, що у 49,32 % курсантів виникає на основі інтересу до професії. Констатовано наявність негативно мотивованих здобувачів (4,93 %), для яких навчання нецікаве, проте не визначено причин такого негативізму. Становить інтерес у дослідженні факт існування проміжної групи здобувачів (54, 25 %), у яких мотивація до навчання не може бути віднесеною ані у бік позитивної, ані у бік негативної, вони характеризуються байдужістю до оцінок, небажанням аналізувати помилки. Виявлено, що у 29,86 % таких курсантів основним мотивом є прагнення уникнути критики та неприємностей з боку керівництва, а 8, 77 % курсантів навчаються заради статусу у суспільстві, курсантському колективі або заради отримання диплома вищої освіти державного зразка.

Отже, аналіз публікацій свідчить про те, що дослідження стосувалися аналізу історико-психологічних причин мотивації до навчання, виявлення мотивів курсантів до навчання, шляхів

формування мотивації, особливостей мотивації курсантів, а також чинників, що впливають на мотивацію. Попри численні напрацювання останніх років, визначення причин низької мотивації здобувачів до навчання не було окремим предметом розгляду.

Отже, з огляду на вищезазначене, **метою статті** є наведення класифікації рівнів мотивації до навчання та визначення причин зниження мотивації певної категорії курсантів вищих військових навчальних закладів.

Виклад основного матеріалу. Вища освіта в Україні не є обов'язковою і передбачена суспільством як продовження середньої шкільної лише для тих громадян, які мають відповідні здібності та бажання засвоювати науку вищої школи. Однак останнім часом усталився такий стереотип про необхідність вищої освіти для кожного як умови визнання людини повноцінним членом суспільства: все одно, в якому ЗВО її здобувати, головне – мати диплом бакалавра чи магістра. Основна мотивація абітурієнта до навчання у цьому випадку – що б не сталося, вступити хоча б до одного із ЗВО, незважаючи на свої можливості та наявність здібностей до навчання за вибраною спеціальністю. Як наслідок – не всім абітурієнтам вдається вдало визначитися зі своєю майбутньою професією, а разом з тим і знайти особисту мотивацію до навчання.

Ситуація у ВВНЗ відображає сучасні освітні тенденції у суспільстві. Як переконує досвід, серед здобувачів, які щороку вступають до ВВНЗ, є певна частка тих, хто має низьку мотивацію або низькі здібності до навчання. Тому навчання таких здобувачів вимагає від викладачів докладання неабияких зусиль для забезпечення якості навчання хоча б на задовільному рівні. Певною мірою це є результатом того, що зазначена частка курсантів не уявляють, яке значення має вища освіта особисто для них.

Як контраргумент щодо стереотипу про необхідність вищої освіти для кожного можна навести те, що майбутню військову професію людина вибирає свідомо і вступ до ВВНЗ здійснюється за власним бажанням. Тобто апіорі вважається, що курсанту професія військового подобається, він має мотив до навчання і відповідні здібності, а також на первинному рівні усвідомлює, яка відповідальність на нього покладається державою під час виконання його професійних обов'язків.

Водночас навчання у ВВНЗ передбачає набуття здобувачем комплексу загально-професійних, військово-професійних і військово-спеціальних компетентностей, які передбачені освітньо-професійними програмами.

Компетентності являють собою поєднання знань, умінь та навичок, якісне набуття яких, дозволить майбутньому офіцерові провадити професійну діяльність на високому рівні. Для цього здобувач має опанувати комплекс навчальних дисциплін, які є передумовами для отримання професійної кваліфікації, що вимагає від абітурієнта наявності певних здібностей.

Тому, в подальшому, абітурієнтам, яким пощастило стати курсантами ВВНЗ доводиться проявляти свої здібності та якісно опановувати навчальний матеріал, щоб відповідати вимогам вищої військової школи на тлі додаткових службових обов'язків, передбачених специфікою закладу.

Однак згодом певна категорія здобувачів з низки причин усвідомлює, що занадто переоцінила свої можливості щодо навчання у ВВНЗ і висловлює бажання його припинити. Отже, розглянемо основні причини зниження мотивації певної категорії курсантів ВВНЗ.

1. Зміщення особистих пріоритетів у бік задоволення моральних і матеріальних потреб, а також вирішення проблем соціального характеру. Стосовно цих чинників слід зазначити, що вони забирають у здобувачів багато часу і відволікають їхню увагу від належного опанування навчального матеріалу. До такої категорії можливо віднести здобувачів, які мають нестримне бажання в юнацькі роки приділяти більше часу розвагам, а не навчанню. Інша категорія здобувачів – ті, хто мають сім'ї та дітей, але належного грошового забезпечення для влаштування побуту не отримують, що спонукає їх ставити у пріоритет пошук можливостей для задоволення своїх матеріальних потреб. У будь-якому разі і тим, і іншим нелегко налагодити режим свого життя і знайти баланс між навчанням, службою та задоволенням потреб морального чи матеріального характеру, і тому доводиться жертвувати одним заради іншого.

Безумовно, навіть серед такої категорії здобувачів є й такі, які, незважаючи на перешкоди, знаходять час для навчання, однак частка тих, хто все ж таки має у пріоритеті задоволення особистих потреб, залишається достатньо значною.

Сам факт відвідування занять для таких здобувачів є самовизнанням того, що вони начебто вже багато зробили для навчання, а години самостійної роботи, які надаються їм для підвищення рівня знань та вдосконалення вмінь, використовуються ними не за призначенням. Під час занять така категорія здобувачів не сприймає інформацію, бо вважає її не значущою для себе.

2. *Недостатньо сформовані навички фокусування на предметі пізнання, швидкого сприйняття та засвоєння навчального матеріалу.* Певною мірою мотивація живиться успішністю. Одним із чинників успіху є достатня тренованість мозку тримати фокус уваги на предметі пізнання, а також сприймати й опрацьовувати великі масиви незнайомої інформації швидко та зі сталою інтенсивністю впродовж тривалого часу. Якщо фокусу уваги бракує, то курсант сприймає інформацію повільно, поверхово або взагалі не сприймає, бо для нього вона не є значущою, а відтак, головний мозок на рівні інстинкту вдається до її відторгнення. Зі свого боку, низька швидкість сприйняття, засвоєння та недостатня тренованість мозку не дають змогу слухачеві накопичувати необхідні обсяги інформації, якими за потреби завжди можливо швидко скористатися для реалізації знань. Такі курсанти не в змозі як надовго запам'ятати матеріал, так і швидко вилучити потрібну інформацію та використати її за призначенням.

3. *Зниження мотивації внаслідок перевантаження інформацією у процесі навчання.* Ця причина є наслідком попередньої. Стандарти вищої освіти за спеціальностями містять компетентності та програмні результати навчання, яких повинні досягти здобувачі наприкінці навчання, що вимагає введення в освітні програми значної кількості освітніх компонентів (ОК). Усі ОК, які передбачені освітньою програмою для засвоєння здобувачами, є різними за рівнем складності, але обов'язковими (за винятком навчальних дисциплін, що пропонуються на вибір) для всіх. Дехто легко, без примусу, засвоює навчальний матеріал, іншим доводиться наполегливо працювати над його засвоєнням (до того ж, кожний викладач під час проведення занять звертає увагу на важливість саме його навчальної дисципліни).

У кожного здобувача свій запит на власний темп засвоєння інформації і своя ментально-психологічна зрілість. Проте навчальні плани і програми ЗВО не можуть це врахувати. Унаслідок цього такий здобувач ще не запам'ятав і не засвоїв попередній матеріал, а змушений вивчати новий, адже потрібно йти далі за програмою. Як показує досвід, ті, у кого недостатньо сформовані загальні навички до навчання, стикаються з інформаційним перевантаженням. Коли такі здобувачі намагаються опрацювати значні обсяги інформації під час опанування великої кількості навчальних дисциплін, у них виникає відчуття втоми, що призводить до перевантаження інформацією і згодом до її несприйняття або взагалі до відторгнення. У кращому випадку такі здобувачі зосереджуються на опануванні певних ОК, які, як вони вважають, знадобляться їм у подальшій професійній діяльності. Однак прогалини у знаннях за іншими предметами зростають, і це значною мірою спричиняє втрату інтересу до навчання.

4. *Відсутність реалістичності та відчуття відповідальності у процесі навчання.* Здобувачі вищої освіти, які щойно стали на шлях навчання у ВВНЗ, ще не досягли своєї емоційної зрілості, тобто не зовсім усвідомлюють того, як брак стійких знань та вмінь може вплинути на рівень виконання ними завдань у майбутній професійній діяльності. Інакше кажучи, майбутній офіцер-керівник ще не відчув на собі реалістичності виконання функціональних обов'язків за посадою у процесі службово-бойової діяльності свого підрозділу, а також не уявляє відповідальності та тих наслідків, які можуть бути через прийняття необґрунтованих рішень, що створює у здобувача поверхове ставлення до якісного опанування навчального матеріалу. Відтак, трапляються випадки, коли випускники звертаються до викладачів з проханням надати їм допомогу з питань професійної діяльності. Це свідчить про те, що людина під час виконання функціональних обов'язків досягнула високу відповідальність як офіцера, усвідомила наслідки своїх прогалин у знаннях чи вміннях і намагається у такий спосіб їх надолужити. І дійсно, за цих обставин знання і вміння набуваються шляхом спроб та помилок і накопичуються з досвідом.

5. *Наявність життєвої мети, для реалізації якої вибрана вища освіта, не є засобом здійснення цієї мети.* Такі курсанти зазвичай потрапляють у ВВНЗ під впливом зовнішніх обставин. Це, наприклад, навчання під примусом батьків, невдалий вступ до ЗВО своєї мрії (а диплом потрібний), інші особисті (іноді ті, що не залежать від самого індивіда) життєві обставини. З такими здобувачами працювати найважче, бо вони вже на етапі вступу до ВВНЗ не мають мотиву до навчання.

Отже, більшість серед тих, хто має низькі показники у навчанні як результат низької мотивації, схиляються до того, що наявність диплома про вищу освіту важлива, але це ще не показник професіоналізму. Такі здобувачі не вірять у те, що якісна освіта є гарантією їхнього подальшого успіху у житті.

Щоб знайти мотивацію для навчання у ВВНЗ, кожний абітурієнт повинен спочатку відповісти собі на низку запитань, зокрема: чи потрібна йому вища військова освіта? для чого йому потрібна вища

військова освіта? чи забезпечить диплом військового фахівця його матеріальний успіх у подальшому житті? чи гарантує йому вища освіта загальне визнання та повагу у суспільстві?

Зважаючи на визначені причини низької мотивації та власний досвід науково-педагогічної діяльності авторів, можливо класифікувати рівні мотивації курсантів ЗВВО з позиції ступеня закриття потреб у пізнанні.

1. Високий рівень. Курсант має здібності до навчання; наявність вищої освіти вважає невід'ємною складовою особистості людини; охоче опановує навчальний матеріал; переконаний, що набуті у ЗВО стійкі теоретичні знання та практичні вміння безпосередньо вплинуть на високий рівень виконання завдань у майбутній професійній діяльності. Усвідомлює відповідальність за свої дії під час виконання функціональних обов'язків офіцера у майбутньому.

2. Середній рівень. Курсант має здібності до навчання; наявність вищої освіти вважає невід'ємною складовою особистості людини; опановує навчальний матеріал на рівні, достатньому для виконання завдань у майбутній професійній діяльності. Проте він не цілком упевнений у тому, що якісна освіта – основа його професійного та життєвого успіху. Не має чіткого уявлення про залежність високого рівня виконання завдань у майбутній професійній діяльності від високої якості академічних знань і лише гіпотетично уявляє ступінь відповідальності за свої професійні дії у майбутньому.

3. Низький рівень. Курсант має певні здібності до навчання, однак належного інтересу до навчання не виявляє через переконання, що академічна теорія не є основою професійних знань офіцера, а знання і вміння набуваються переважно шляхом спроб та помилок у процесі практичної діяльності; віддає перевагу задоволенню особистих моральних та матеріальних потреб, тому навчається у ВВНЗ посередньо лише заради отримання диплома про вищу освіту.

4. Нульовий рівень. Мотивації до успішного навчання у здобувача бракує через втрату віри в необхідність вибраної вищої освіти для нього особисто або втрату інтересу до навчання через дуже низькі здібності до засвоєння навчального матеріалу порівняно зі своїми однокласниками, але навчається у ВВНЗ під дією зовнішніх чинників (наприклад, під примусом батьків), на рівні, який дозволяє принаймні не бути відрахованим. Не бачить потреби у вибраній вищій освіті для досягнення матеріального та соціального успіху і навчається у ВВНЗ лише заради отримання диплома про вищу освіту.

В основу вищого рівня ввійшли такі особистісні якості курсанта: наявність здібності до навчання, впевненості у необхідності вищої освіти як невід'ємної складової особистості людини; внутрішнє бажання опанувати навчальний матеріал; переконання, що набуті стійкі теоретичні знання і практичні вміння безпосередньо вплинуть на високий рівень виконання завдань у професійній діяльності офіцера; психологічна зрілість, що проявляється в усвідомленні відповідальності за свої дії під час виконання функціональних обов'язків офіцера у майбутньому; особисті пріоритети вступу саме у вибраний військовий навчальний заклад. Усі нижчі рівні сформовані залежно від наявності або відсутності визначених вище характеристик.

Варто зазначити, що низька мотивація і недостатньо розвинені здібності до навчання у вищій школі не завжди перебувають у прямій залежності. Робота з курсантами у процесі викладання дисциплін показала, що високо вмотивований здобувач, не маючи особливих здібностей до навчання, але за наявності великого бажання навчатися й опанувати навчальний матеріал може досягти значного успіху у навчанні і, навпаки, здобувач, який має хороші здібності та доволі суттєвий потенціал, за браком мотивації не показує високих результатів.

Слід зауважити, що причини низької мотивації до навчання здобувачів можуть полягати не тільки у тих аспектах, що стосуються внутрішніх потреб і зовнішніх обставин, пов'язаних безпосередньо з індивідом, що навчається. Є також низка причин, пов'язаних з індивідом, що навчає, та педагогічними і методичними підходами до викладання. Викладачам треба пам'ятати, що згідно з наданою вище класифікацією вони навчають здобувачів різних мотиваційних рівнів, у кожного з яких різні здібності до навчання, свій темп та можливості засвоєння інформації. Відтак, дотримання однієї методики викладання для всіх не завжди є ефективним, а іноді навіть ускладнює процес опанування навчального матеріалу тими, хто і без того має низький або нульовий рівень мотивації.

Висновок

Визначення причин, з яких бракує мотивації до навчання у курсантів вищих військових навчальних закладів, є важливою ланкою на шляху вирішення проблеми підвищення мотивації до набуття нових знань. Знання причин низької мотивації показує, на що треба звернути увагу під час

роботи з неуспішними курсантами. У зв'язку з цим необхідно знайти методи усунення визначених причин шляхом створення таких освітніх умов і застосування таких методів навчання та роботи з особистістю, які дадуть змогу переводити здобувача з нульовим або низьким рівнем мотивації на вищі мотиваційні рівні.

Пошук таких шляхів може бути напрямом подальших досліджень.

Перелік джерел посилання

1. Сухомлинський В. О. Сто порад учителів. Київ : Рад. школа, 1988. 304 с.
2. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 № 1556-VII, зі змінами р. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 24.01.2024 р.).
3. Андрощук І. Мотивація навчальної діяльності учнів як педагогічна проблема. *Педагогічний вісник Поділля*. 2022. № 3. С. 2–3.
4. Парфілова С. Л., Бутенко В. Г., Білер О. С., Харькова Є. Д. Психолого-педагогічні підходи до проблеми мотивації. *Science and Education a New Dimension. Pedagogy and Psychology*. 2021 Feb. IX (97). С. 29–32.
5. Калинюк Н., Лемешко О. Розвиток навчальної мотивації курсантів до вивчення іноземної мови. *Збірник наукових праць Національної академії Державної прикордонної служби України. Педагогічні науки*. Хмельницький, 2022. № 1 (28). Ч. 1. С. 74–80.
6. Антонюк Н. А., Пушкар Н. С. Мотиваційна компонента як важлива умова підготовки майбутнього фахівця нової української школи. *Наукові записки. Педагогічні науки*. 2020. Вип. 188. С. 54–58.
7. Луценко О. В. Формування професійної мотивації курсантів вищих навчальних закладів МВС України на основі інноваційних дидактичних моделей. *Вісник Житомирського державного університету. Педагогічні науки*. Житомир, 2015. Вип. 4 (82). С. 133–137.
8. Захаренко Л. М., Юрченко-Шеховцова Т. І. Дослідження особливостей мотивації до навчання курсантів-першокурсників. *Технології розвитку інтелекту*. 2018. № 2 (10). URL: <https://journals.indexcopernicus.com/search/article?articleId=1941750> (дата звернення: 01.02.2024).

Стаття надійшла до редакції 05.02.2024 р.

UDC 378

V. Panchenko, I. Sydorenko

CLASSIFICATION OF THE LEVELS OF MOTIVATION TO STUDY FOR CADETS OF HIGHER MILITARY EDUCATIONAL INSTITUTIONS

The reasons for the decline in motivation to study of a certain category of cadets of higher military educational institutions are determined. Each reason is determined through classical motivation theory, analysis of statistical studies conducted in various higher education institutions, observations of personal priorities, goals, and traits of a cadet, the level of initial learning skills and basic knowledge, and the reasons for choosing a particular educational institution. Levels of motivation for learning are proposed and justified for cadets considering the specific conditions of the higher military educational institution.

Keywords: low motivation for learning, reasons for low motivation, levels of motivation

Панченко Віталій Юрійович – кандидат військових наук, доцент, заступник начальника центру перепідготовки та підвищення кваліфікації з навчальної роботи – начальник навчальної частини Національної академії Національної гвардії України
<https://orcid.org/0000-0002-8601-2672>

Сидоренко Ірина Ігорівна – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри фундаментальних дисциплін Національної академії Національної гвардії України
<https://orcid.org/0000-0001-7434-682X>